06/05/2020

Τι έλεγε ο Γέροντας Αιμιλιανός για τις ασθένειες και τον πόνο

/ Γνώμες

Δημήτριος Τ. Μπούμπας, Καθηγητής Παθολογίας

Ο Γέροντας Αιμιλιανός «αγκάλιασε» την ασθένεια και την ιατρική « καθαγιάζοντάς» τις με το φρόνημα της ελευθερίας, της υπακοής και της ταπείνωσης που καλλιέργησε με τη ζωή, τη διδασκαλία, την ασθένεια και τη σιωπή του.

Ο Γέροντας Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης, πάντα προέτρεπε τα πνευματικά του τέκνα να αντιμετωπίσουν την ασθένεια, τον πόνο και το θάνατο «ως υιοί Θεού».Οι κατηχήσεις και ομιλίες του κατά τα έτη 1975-1990 με αυτά τα θέματα σε μοναχούς της ΙΜ Σίμωνος Πέτρας, του Ευαγγελισμού Θεοτόκου Ορμυλίας Χαλκιδικής και τους «εν τω κόσμω» πιστούς έχουν συγκεντρωθεί σε έναν καλαίσθητο τόμο από τις μοναχές του Ι.Κ. Ευαγγελισμού Θεοτόκου και έχουν εκδοθεί από τον εκδοτικό οίκοΙΝΔΙΚΤΟΣ με πρόλογο από τον Αρχ. Εφραίμ,

Καθηγούμενο της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπεδίου υπό το τίτλο «Προσμονή Θεού, Λόγοι περί ασθενείας πόνου και θανάτου» (Β έκδοση 2018).Στις κατηχήσεις ο μακαριστός Γέροντας αναφέρεται στα αίτια των ασθενειών, τη σχέση των λογισμών με τις ψυχοσωματικές ασθένειες, την ασθένεια ως πνευματικό γεγονός και τη σημασία της για την πνευματική ζωή, και τη στάση του νοσούντος έναντι της ασθένειας, των φαρμάκων και των ιατρών. Τέλος, σε άλλες αναφέρεται στο θάνατο και την προετοιμασία για την αιωνιότητα.

Έχοντας την ευλογία να γνωρίσω τον Γέροντα ως πνευματικό και περιστασιακά ως ιατρός του, κατά τη μακροχρόνια«σιωπηλή» ασθένεια του, καταθέτω και τη δική μου μαρτυρίαεπί τη ευκαιρία του οσιακού του θανάτου σταχυολογώντας αποσπάσματα από το βιβλίο.

ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΕΡΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Για τον Γέροντα, «η ζωή αυτή είναι ένα γεφύρι για να πας στην απέναντι όχθη εκεί που σε περιμένει ο Θεός, για να τον δεις πρόσωπο προς πρόσωπο».Για να «περάσεις» αυτή τη γέφυρα υπάρχουν πολλοί τρόποι, η άσκηση, η εγκράτεια, η προσευχή αλλά και οι ασθένειες που συναντάμε στο δρόμο της ζωής μας. Τόνιζε με έμφαση να μην ξεχνάμε ότι «πίσω από τις ασθένειες και το πόνο κρύβεται ο Θεός», γι’ αυτό να τα αντιμετωπίζουμε με γενναιότητα, ως κάτι πολύ φυσικό. Η αρρώστια, έλεγε ο Γέροντας, είναι ένα «μέτρο της ζωής και του βάθους ενός ανθρώπου και της πνευματικής του ποιότητας, και ένα σημείο στο οποίο συναντιέται με τον Θεό».

Η αρρώστια είναι μια ευκαιρία «να μείνει κανείς μόνος του, να σκεφθεί τον εαυτό του, να προσευχηθεί περισσότερο, να σκεφθεί το θάνατο. Διότι «η αρρώστια μαλάσσει την καρδιά του ανθρώπου, εξαϋλώνει τη σάρκα και το πνεύμα του, τα κάνει πιο ικανά να υπηρετούν το Θεό και να ενώνονται με Αυτόν. Γι’ αυτό συμβούλευε, «σε μια αρρώστια, σε έναν πόλεμο, σε έναν κατατρεγμό, μια θλίψη ας λέμε «ως ευ παρέστητε». Αντιθέτως αν τα αντιμετωπίζουμε με φόβο αυτό δείχνει «σαρκικότητα». Η αρρώστια μου θυμίζει ότι είμαι πάροικος, επίκηρος, φθαρτόςαλλά και ότι είμαι συναιώνιος με τον Θεό με τον οποίο κάποτε θα συνενωθώ αχωρίστως μαζί του. «Υπάρχει αρρώστια, υπάρχει Χριστός, υπάρχει θάνατος σημαίνει υπάρχει αιώνιος αφθαρσία».

Τον Θεό μας τον δίνει η ησυχία, ο πόθος αλλά και η αρρώστια, έλεγε ο Γέροντας. Οι Άγιοι θεράπευαν τους αρρώστους αλλά όχι τον εαυτό τους. Σε άλλη περίσταση

έλεγε «Όποιος δεν έχει ασθένειες μοιάζει με καραβάκι, το οποίο δεν μπήκε ακόμα στη θάλασσα και δεν ξέρομε αν θα αντέξει τα κύματα». «Η ασθένεια μας παρέχει δικαιώματα ενώπιον του Θεού» γιατί πάσχουμε ακουσίως και γι' αυτό ο Θεός την προσλαμβάνει σαν μια μεγάλη θυσία και την προσθέτει στους εκούσιους πνευματικούς μας αγώνες.

Η αρρώστια είναι απόρροια της προπατορικής αμαρτίας

«Βεβαίως, η αρρώστια είναι απόρροια της προπατορικής αμαρτίας αλλά δεν προήλθε από αυτή, προήλθε από την Θεία συγκατάθεση. Ο Θεός έδωσε μερικά δώρα στον άνθρωπο για να εξοβελίσει την αμαρτία και ένα από αυτά είναι η αρρώστια». Η προσπάθεια να ξεπεράσουμε το πόνο ή τη φθορά και το θάνατο είναι από τις τραγικότερες εμπειρίες, έλεγε.«Καλύτερα να πεθάνει κανείς παρά να παλεύει να μην πεθάνει». Παρόλα αυτά λόγω της ανθρώπινης αδυναμίας, η Εκκλησία πάντοτε χρησιμοποιούσε τους γιατρούς «για να δώσουν διέξοδο στην ανθρώπινη αδυναμία και ακαταστασία μας, μήπως κάποτε μας καταλάβει ξαφνικά ο Θείος ζήλος και η καρδιά μας νιώσει ότι είναι πλασμένη για κάτι άλλο και όχι για τη φθορά και τον χαμό της αγωνίας».

Δεν βιαζόμαστε στην ασθένεια. Οι ιατροί είναι θεόσδοτοι

«Δεν βιαζόμαστε στην ασθένεια. Μα θα μου πεις, πονώ. Ο Θεός δεν ξέρει ότι πονάς; Αν θέλει ο Θεός δεν θα μεριμνήσει; Αρχάγγελοι θα αρπάξουν τον γιατρό και θα στον φέρουν. Και όμως εμείς βιαζόμαστε να φέρουμε τον γιατρό, ο οποίος μπορεί να είναι άθεος, ξαγρυπνισμένος, να κάνει λάθη. Αυτόν τον περιμένουμε και δεν νιώθουμε ότι ήδη ο άγγελος είναι από επάνω μας μαζί με τον Θεό;».

«Οι ιατροί είναι θεόσδοτοι, θεόσδοτα και τα φάρμακα. Πάντοτε η Εκκλησία μας τιμούσε τους ιατρούς και τους μνημόνευε ειδικώς. Όταν πηγαίνω στον ιατρό και παίρνω φάρμακα, στην πραγματικότητα εμπιστεύομαι τον Θεό, αναφερόμαστε στον Θεό και όχι στον ιατρό και τα φάρμακα. Αν δεν σκέφτομαι έτσι, τότε και αν ακόμα γίνω καλά, ισχύει αυτό που λένε, η εγχείρηση πέτυχε, αλλά ο ασθενής απεβίωσε. Διότι και καλά να γίνω,απέθανα πνευματικά, εφ' όσον δεν εμπιστεύθηκα τον Θεό».

«Όταν πηγαίνουμε σε έναν γιατρό να έχομε σωφροσύνη, ευγένεια και λεπτότητα, παράλληλα και εμπιστοσύνη, να εναποθέσουμε δυνατή την ασθένεια μας στις υποδείξεις του. Δεν πρέπει να έχουμε αγωνία, άγχος, αν ο ιατρός είναι καλός ή όχι, διότι το άγχος μας μαραίνει και μας μεταφέρει σε έναν κόσμο έξω από τη σφαίρα του Χριστού. Θα είμαστε ήρεμοι και ταπεινοί, όχι γκρινιάρηδες, απαιτητικοί, κατήγοροι. Να είμαστε σοβαροί και αξιοπρεπείς». Ας μην καταδεχόμαστε να

ασχολούνται μαζί μας οι άλλοι. Η αρρώστια είναι μια από τις γλώσσες του Θεού, ο ιατρός και τα φάρμακα μας ταπεινώνουν, είναι ταπείνωσις να πηγαίνομε στον γιατρό ή να πάρουμε φάρμακα.

«Μην εμπιστεύεστε ποτέ τον εαυτό σας σε κάποιον άνθρωπο που δεν έχει αρρωστήσει ή που δεν είναι άρρωστος, διότι αυτός δεν έχει ακόμα ταπεινωθεί. Πάντοτε να έχετε ένα ερωτηματικό για τον άνθρωπο που έχει ακμαία την υγεία του».

Τα λάθη των ιατρών. Οι επισκέψεις και η κατάλυση της νηστείας

«Εάν υπάρξουν απροσδόκητες παρενέργειες από τα φάρμακα ή λάθη στη διάγνωση ή στη θεραπεία να μην είμαστε αγροίκοι, ας μην μιλήσω και προσβάλω τους γιατρούς. Θα συμβούν και αυτά.

Να συμβουλευόμαστε μόνο αρμόδια πρόσωπα και να είμαστε πολύ προσεκτικοί με τις συμβουλές των φίλων. Οι επισκέψεις στους αρρώστους να γίνονται με μέτρο και σε κατάλληλες ώρες. Πιο πολύ ζωοποιούμαστε με τη σιωπή και την ησυχία παρά με το λόγο.

Η κατάλυση που επιτρέπει η Εκκλησία στην αρρώστια δεν αναιρεί τους κανόνες της, αλλά έχει τη θέση του φαρμάκου.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΔΩ